

Publicatieversie – Institutioneel Falen en Kinderrechten (Geanonimiseerd)

Deze publicatie is geanonimiseerd in overeenstemming met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). In verband met de privacy van ouder en kind, en ter bescherming van wat zich 'professioneel' noemt, zijn alle identificerende gegevens verwijderd of aangepast.

Dit document biedt een geanonimiseerde analyse van structurele tekortkomingen binnen de jeugdzorgketen, specifiek gericht op institutionele belemmeringen van ouder-kindcontact, gebrek aan transparantie, onvoldoende uitvoering van wettelijke verplichtingen en het risico dat hierdoor emotionele schade ontstaat bij de betrokken minderjarige.

1. Probleemschets

Meerdere contactmomenten tussen ouder en minderjarige zijn zonder geldige uitleg onderbroken of niet tot stand gekomen. Deze gebeurtenissen vormen geen incidenten maar passen binnen een langdurig en herkenbaar patroon van structurele contactbelemmering.

2. Juridisch kader

Relevante normen die in deze casus aangeraakt worden zijn onder andere:

- Burgerlijk Wetboek (art. 1:377a–c BW)
- Jeugdwet (met name art. 4.1)
- Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK art. 3 en 12)
- Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM art. 8)

3. Observaties uit de dossieranalyse

Uit geanonimiseerde rapportages blijkt dat:

- contactafspraken regelmatig zonder motivering vervielen of werden afgebroken,
- begeleidend personeel jong en wisselend was, met beperkte ervaring in complexe casuïstiek,

- er onvoldoende rekening werd gehouden met ontwikkelbehoeften zoals voorspelbaarheid en continuïteit,
- rapportages inconsistent of incompleet waren,
- het participatierecht van de minderjarige onvoldoende werd toegepast.

4. Institutionele patronen

Binnen de betrokken instellingen is sprake van:

- papieren naleving in plaats van daadwerkelijke uitvoering,
- gebrek aan professionele reflectie en kwaliteitsborging,
- systeemdruk waardoor medewerkers primair handelen conform interne protocollen in plaats van het belang van het kind,
- beperkte supervisie en onvoldoende kennis van ontwikkelingspsychologie.

5. Conclusie

Deze publicatie toont een structureel patroon van institutioneel falen binnen verschillende lagen van de jeugdzorgketen. Het laat zien dat de schade die het kind ervaart niet voortkomt uit het ouder-kindcontact, maar uit de wijze waarop instellingen hun wettelijke en professionele taken uitvoeren.

Deze geanonimiseerde versie is bedoeld voor maatschappelijke bewustwording en verdere dialoog over noodzakelijke hervormingen binnen de jeugdzorg.